

Feryadımı Figanımı Duymazsın

– kul mehmet · 02 Aralık 2019

Feryadımı Figanı mı Duymazsın

Bazen döndüm baktım ardıma ne geçti zaman kaydına
Senden hatıra kalan bir hasret gözyaşını acıyla dinledim
Sen uzaklara giderken mani olamadım varamadım yanına
Senden bana kalanı acılarımı yazarak şimdi sana söyledim

Feryadımı figanımı duymazsın bilirim ama yinede söyledim
Bil ki bunca acıya bunca gözyaşına rağmen seni çok özledim

Kader mi yoksa benden eksik olan mı seni benden aldı
Sende bende şimdi karanlık bir köşede yabancı el gibi kaldı
Zaman her şeye ilaç dediler söyledikleri ise hep yalandı
Senden bana kalanı acılarımı yazarak şimdi sana söyledim

Feryadımı figanımı duymazsın bilirim ama yinede söyledim
Bil ki bunca acıya bunca gözyaşına rağmen seni çok özledim

Bil ki artık aramaktan yalnız yaşamaktan ben çok yoruldum
Sanma sensiz çok mutluyum gönül tahtıma rahat oturdum
Sensiz seninle dolu olur diye gece gündüz hayaller kurdum
Senden bana kalanı acılarımı yazarak şimdi sana söyledim

Feryadımı figanımı duymazsın bilirim ama yinede söyledim
Bil ki bunca acıya bunca gözyaşına rağmen seni çok özledim

Şimdi kör paslı şişler saplanıyor sineme soluksuz bırakarak
Gidişini bende gönlümde bilemedi neden gittiğini anlamayarak
Oysa ne kadar isterdim hasrete değil yaşayayım sana sarılarak
Senden bana kalanı acılarımı yazarak şimdi sana söyledim

Feryadımı figanımı duymazsın bilirim ama yinede söyledim
Bil ki bunca acıya bunca gözyaşına rağmen seni çok özledim

Gülveren'im sen yaz belki hasreti bilmeyene ders olur

Belki hasrete kapı açılmaz kapatanlar bizden çok olur
Herkes sevdiğinin gönül sarayında tahtına aşkla oturur
Senden bana kalanı acılarımı yazarak şimdi sana söyledim

Feryadımı fıganımı duymazsın bilirim ama yinede söyledim
Bil ki bunca acıya bunca gözyaşına rağmen seni çok özledim

Mehmet Aluç-Gülveren